

Тема 5

Віriamo в Церкву

Мета катехитична загальна

Пояснити правду про Церкву як спільноту християн; розповісти про роль Церкви в нашому житті; формувати поставу вірності Христовій Церкві.

Мета навчальна

Учні знатимуть, що Церква єдина, бо один є Бог; Церква свята, бо її провадить Святий Дух; Церква соборна, бо присутня по всьому світі, але єднається у Євхаристії — Ісусі Христі; Церква апостольська, бо її створив Ісус Христос, Він же провадить її через своїх учнів і їх наступників.

Учні вмітимуть: пояснити своїми словами, що означає «Вірую... в єдину... Церкву»; виразно промовляти слова «Символу віри», які стосуються Церкви.

Провідна думка: «Апостоли з великою силою свідчили про воскресіння Господа Ісуса й були всім вельми любі» (Ді 5, 33).

Методи: інтерактивні вправи «Цеглинки», «Який дар?», бесіда, пісня «Це я будую спільноту».

Дидактичні матеріали: паперові браслети для кожної дитини, клей, «цеглинки» з паперу (5x10) для кожної дитини + 1 для катехита, аркуш паперу, на якому намальований «мур».

Хід заняття

I. Вступ. Організація групи. Емоційне налаштування

Привітання

Катехит привітно зустрічає дітей, які прийшли на заняття. Нагадує, що минулого разу діти дарували йому подарунки, а сьогодні його черга. Кожній дитині катехит зачіпає на руку паперовий браслетик (Додаток 1) з якимсь цікавим написом. Було б дуже добре, якби катехит зміг підготувати фрази, що відповідають характерові, потребі, про яку відомо катехитові, чи якісь особливості кожної дитини з групи.

Молитва

Діти разом із катехитом підходять до покуття. Уважно роблять знак хреста. Тоді промовляють уже вивчені частини «Символу віри». Після цього катехит проказує слова «Символу віри», що стосуються Церкви, а діти повторюють.

«В єдину, святу, соборну й апостольську Церкву».

Катехит: Сьогодні на занятті ми маємо вивчити коротенький, але дуже важливий фрагмент «Символу віри». Поміркуємо також, що означають ці означення Церкви.

II. Актуалізація опорних знань. Мотивація навчальної діяльності

Катехит: На минулому занятті ми багато говорили про третю Особу Божу — Святого Духа, про те, як Він явився апостолам і Богородиці. А ще ми дізналися, що отримали від Святого Духа дари.

Хто пригадає, коли це сталося?

А зараз я хочу запропонувати вашій увазі одну історію. Спробуйте здогадатися, якими дарами Святого Духа скористалися герої оповідання.

Інтерактивний метод «Який дар?»

Катехит переказує історію, діти міркують. Не зайвим буде почепити на дошці плакат «Дари Святого Духа», який робили на минулому занятті, можливо, діти ще не запам'ятали всі дари. Оповідання умовно поділене на 4 частини. «Шукати дари» можна після кожної, або вкінці.

Даринка і Миколка збираються до лісу.

— Далеко не заходьте, — просить бабуся.

— Маємо навігатор у телефоні, він куди хочеш заведе, — сказав Миколка.

— То добре, що заведе... — зітхнула бабуся і, благословляючи онуків на щасливу дорогу, сказала: — Ви головне пам'ятайте про Того, до Кого завжди можна звернутися по допомогу.

— Глянь, котра година. Може, треба вже повертатися? — спитала за якийсь час Даринка.

— О ні, ні! Тільки не це! — скрикнув Миколка. — Як же так? Чому він розрядився? А навігатор? Я щось не дуже орієнтуюся, де ми...

Даринка міцно затиснула в долоньці нагрудний хрестик.

— Не бійся, все буде добре, — Миколка пригорнув сестричку. — Давай помолимося, а тоді подумаємо, що робити.

— А що, як нас нічка застане... Тут є вовки? — хвилювалася Даринка.

— Тут тільки зайці водяться, а вони самі бояться, — Миколка спробував підбадьорити сестру жартом. — Повилазимо на дерева і так переночуємо, ну, трошки комарів погодуємо... О, дерева! — враз вигукнув хлопчик. — Пам'ятаєш, як ми заходили

в ліс, то моху на деревах не було видно, а зараз бачимо його. Ми рухаємось у протилежному від дому напрямку. Повертаймося!

Бабуся вже стояла на дорозі, виглядаючи внучат. Як же зраділа, коли їх побачила!

— І як прогулянка?

Даринка і Миколка переглянулися:

— Та трохи ми заблукали...

— Добре, що ви мали той навігатор і щасливо повернулися! — бабуся обняла своїх мандрівників.

— Та ні, бабуся, твій «навігатор» виявився надійнішим.

(побожність, рада, знання)

Катехит підсумовує: Ми отримали від Святого Духа чудові дари. З їх допомогою пізнаємо Бога, здобуваючи все нові й нові знання про Нього, навчаємось довіряти Йому своє життя. А також, за прикладом Ісуса, стараємось служити своїм рідним і друзям, бути для них кріпостью і радою у скрутні хвилини.

III. Вивчення нового матеріалу. Читання Святого Письма

Катехит: Ми вже знаємо, що коли Святий Дух у вигляді вогняних язиків зійшов на апостолів, вони отримали дар — почали розуміти різні мови і говорити ними. Навіщо так вчинив Бог? Для того, щоб апостоли, які увірували в Ісуса, могли сповістити Добру Новину про Боже Царство всім народам «аж до краю землі».

Як написано у Святому Письмі, «Апостоли з великою силою свідчили про воскресіння Господа Ісуса й були всім вельми любі» (Ді 5, 33). Навколо них гуртувалися люди, творилися все нові й нові громади християн. Святий Дух, як і казав Ісус, усе нагадував апостолам, в усьому їм допомагав. Апостоли стали сміливими, рішучими, впевненими у тому, що з Божою допомогою вони зможуть виконати завдання свого Учителя — збудувати Церкву.

Бесіда «Будуємо Церкву»

Катехит: Слово «церква» має два значення. Перше — це храм, тобто будівля, в якій християни збираються на богослужіння. Слово «церква» у значенні будівля пишемо з малої літери.

- Чи ви знаєте, з чого будують церкву? (камінь, цегла, дерево...)
- А чим її оздоблюють? (золотом, настінними розписами, вишиттям...)

Друге значення слова «Церква» — це спільнота, тобто зібрання всіх, хто вірує в Ісуса Христа. Саме таку Церкву насамперед будували апостоли. Вони гуртували людей, розповідали їм про Ісуса, навчали їх і охрещували. У цьому значенні слово «Церква» пишемо з великої літери.

Отож, у «Символі віри» ми визнаємо, що віримо «в єдину, святу, соборну й апостольську Церкву».

Церква єдина, бо є один Бог.

Церква свята, бо її провадить Святий Дух.

Церква соборна, бо вона об'єднує християнські спільноти по всьому світі.

Церква апостольська, бо Святий Дух керував нею через апостолів, а тепер керує через їхніх наступників — єпископів.

Катехит підсумовує: Наш Господь, Ісус Христос, який є Головою Церкви і нашим Небесним Батьком, бажає нам найбільшого добра. Для цього Він установив Церкву, в якій кожен християнин може почуватися захищеним. Церква супроводжує нас протягом усього життя: навчає, направляє, якщо ми помиляємося, радіє і сумує разом з нами.

Усі ми, християни, є членами цієї великої-превеликої спільноти — Церкви. В міру своїх сил можемо її будувати, творити. Можемо бути активними парафіянами, завжди готовими відгукнутися на заклики отців до якоїсь доброї справи. Можемо своїм життям, своїм гарним прикладом свідчити, як з Божою допомогою вирішуються різні проблеми. Ми теж можемо бути апостолами!

IV. Закріплення вивченого. Формування вмінь і навиків

Інтерактивний метод «Цеглинки»

Катехит дає кожній дитині вирізаний із паперу прямокутник — «цеглинку». Діти мають подумати, як вони можуть брати участь у житті Церкви, яку роль на своїй парафії можуть виконувати, і написати це речення на «цеглинці». Катехит закріплює на дошці аркуш, на якому є графічне зображення стіни з цегли (додаток 2). Він може першим щось написати на своїй «цеглинці» та приклеїти її до «стіни» в довільному місці. Наприклад: «Я буду старатися якомога краще навчати своїх учнів Божого Слова!»

Коли вже всі діти приклеять свої «цеглинки», катехит підсумовує: Мені було дуже приємно разом з вами будувати цю стіну. Творити церковну спільноту — дуже гарна справа на славу Богу. Нехай усі наші щирі наміри та бажання здійсняться!

V. Підсумок заняття

- У «Символі віри» ми визнаємо, що віримо у єдину, святу, соборну й апостольську Церкву.
- Апостоли з допомогою Святого Духа проповідували Боже слово по всій землі, навчали й хрестили людей в ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа. Так творилися перші християнські громади — спільноти.
- Церква супроводжує нас протягом усього життя: навчає, наставляє, якщо ми помиляємося, радіє і сумує разом з нами. В міру своїх сил ми теж можемо будувати, творити церковну спільноту.

Домашнє завдання

Повторити матеріал теми і виконати завдання. Вивчити слова «Символу віри», що стосуються Церкви.

VI. Молитва

Вивчення і спів пісні з рухами «Це я, це я будую спільноту» (додаток 3).

ГОСПОДЬ ТЕБЕ ЛЮБИТЬ

ТИ — УЛЮБЛЕНА БОЖА ДИТИНА!

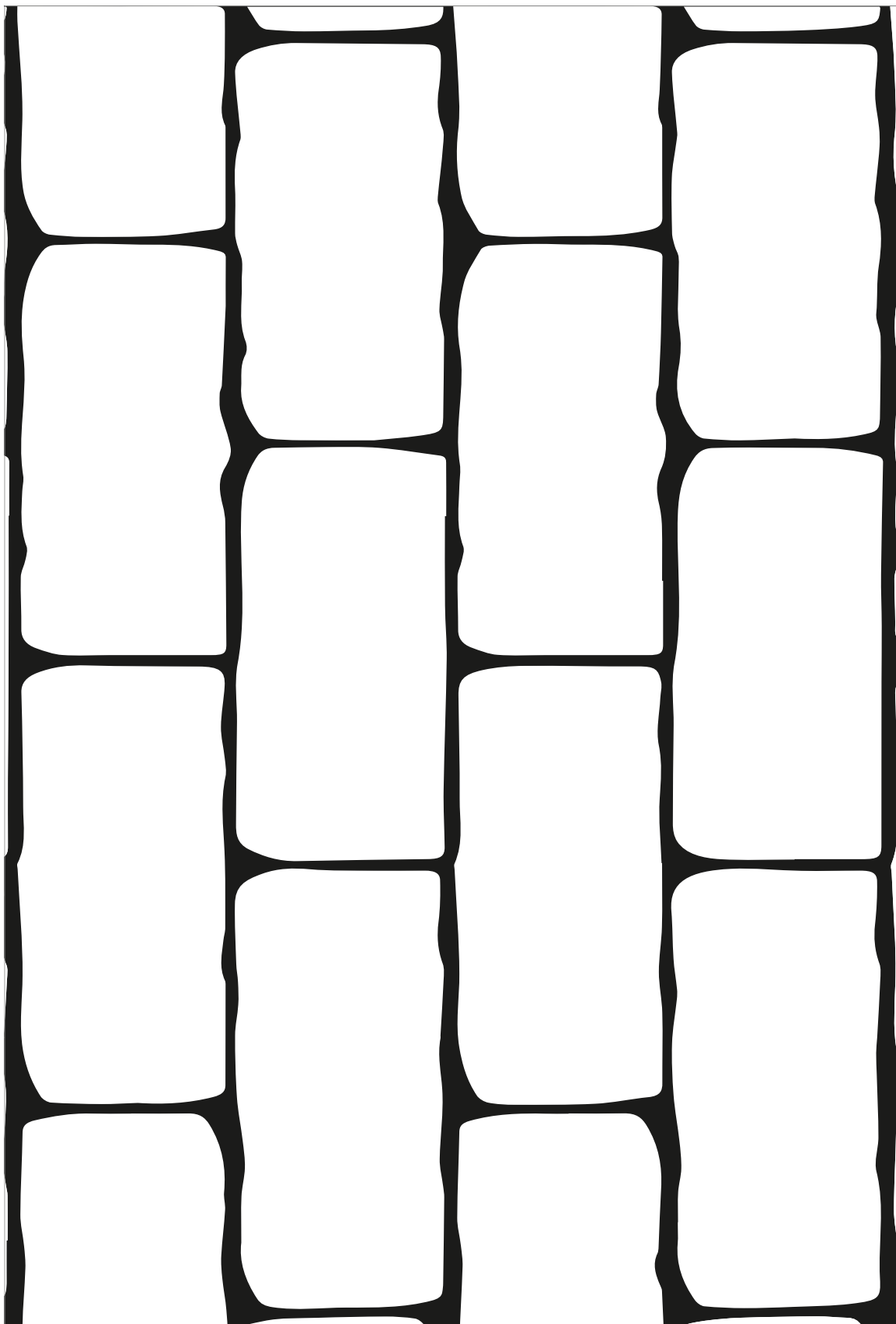
ІСУС ЗАВЖДИ З ТОБОЮ!

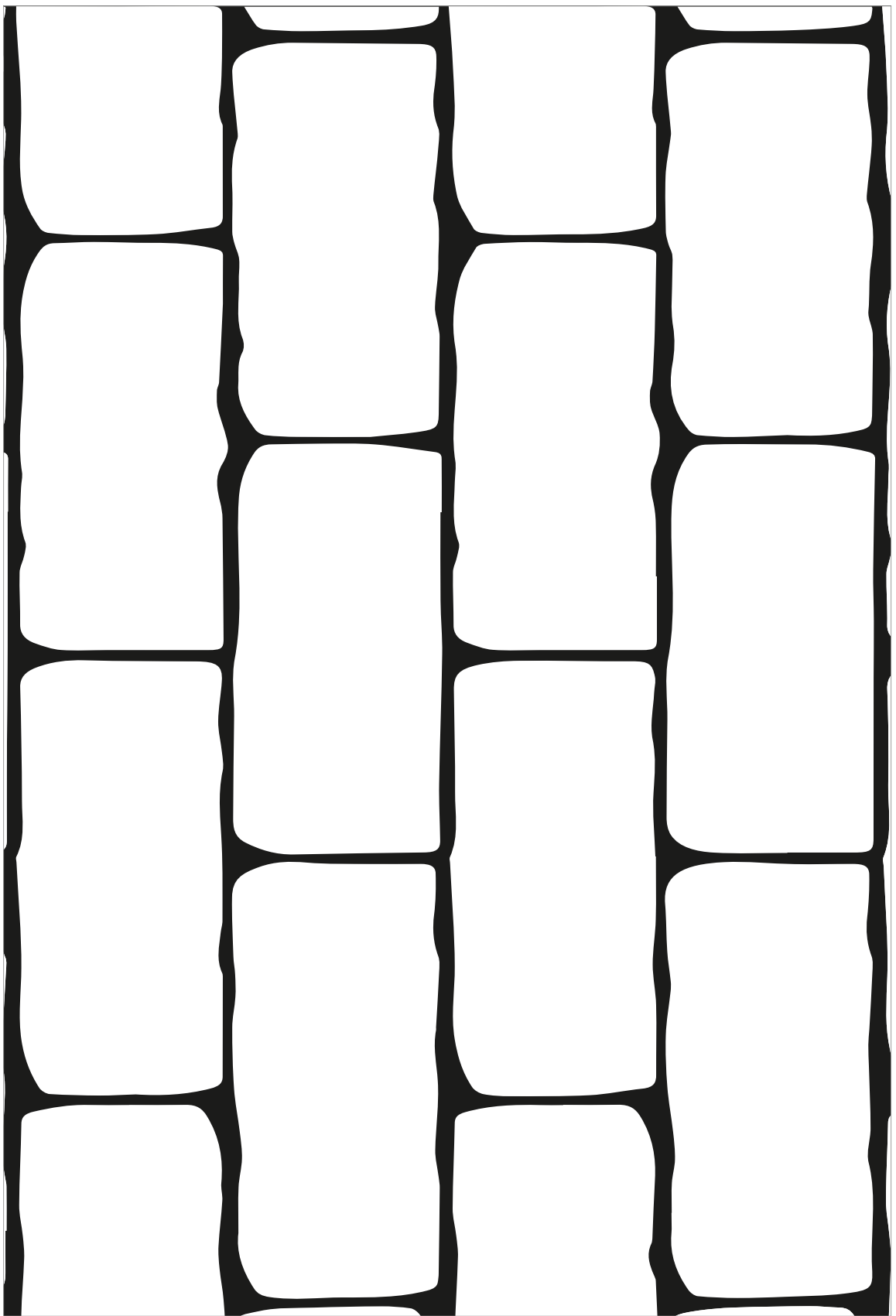

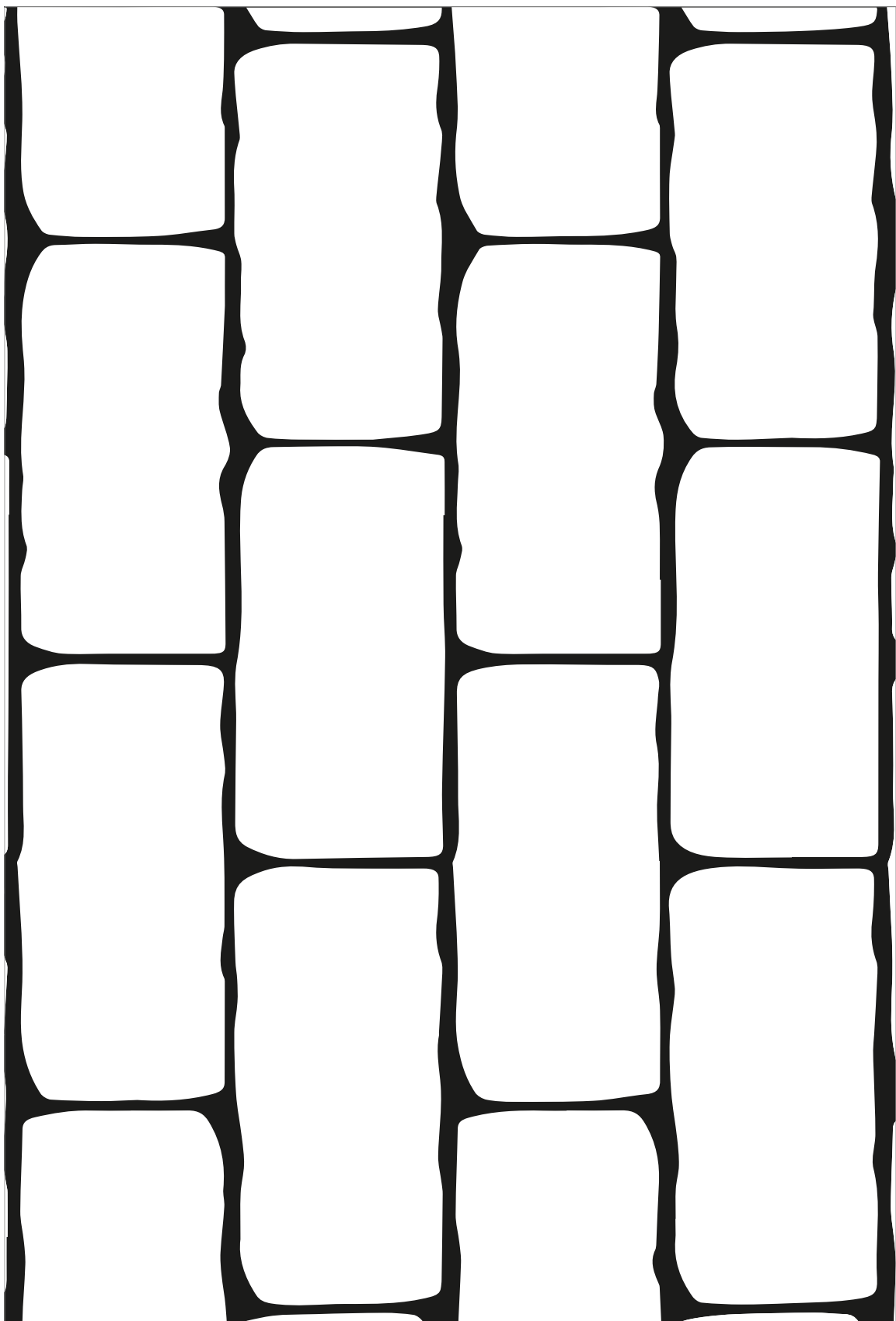
ГОСПОДЬ — ТВОЯ НАДІЯ!

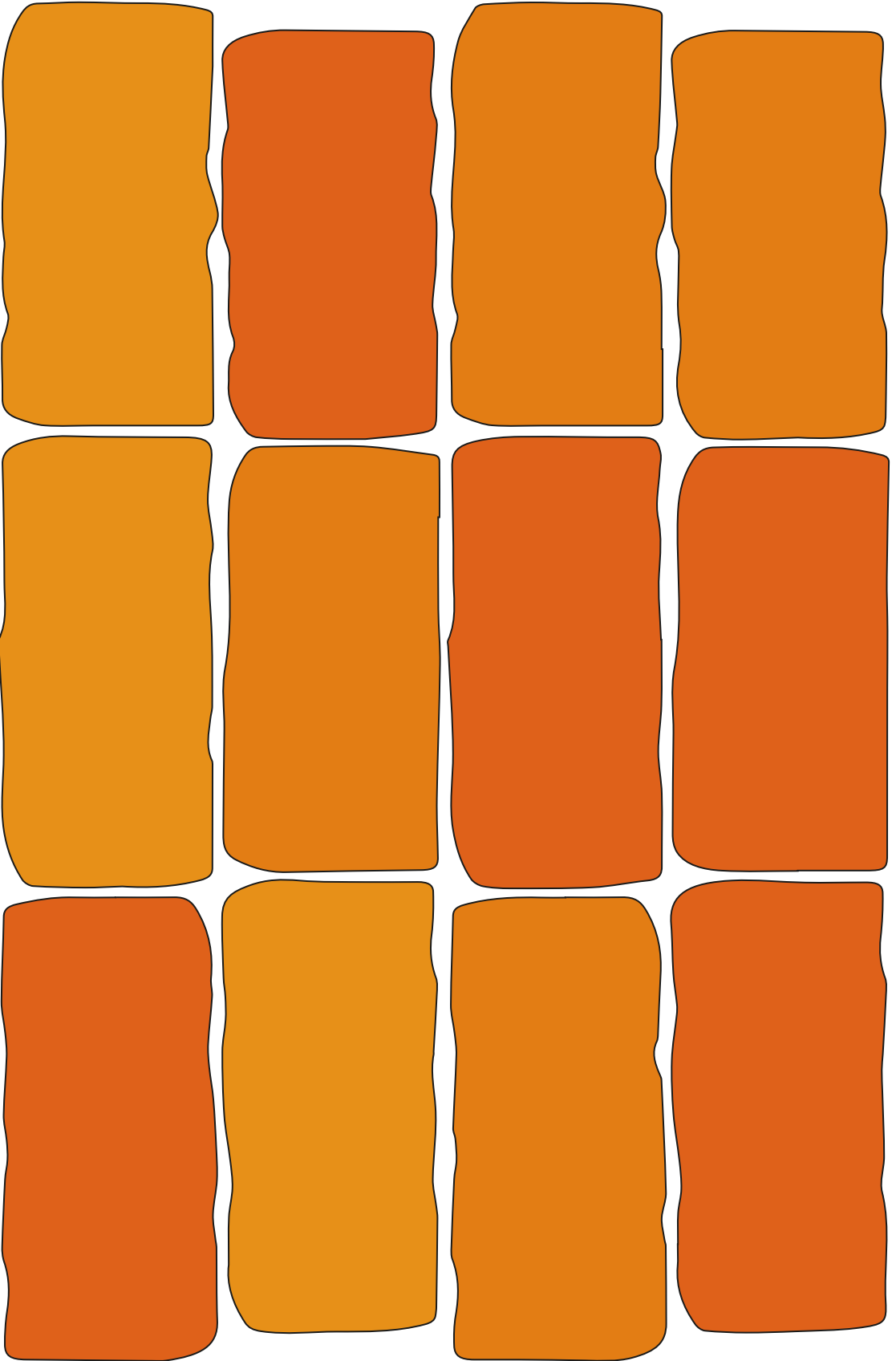
РАДІЙ З БОГОМ!

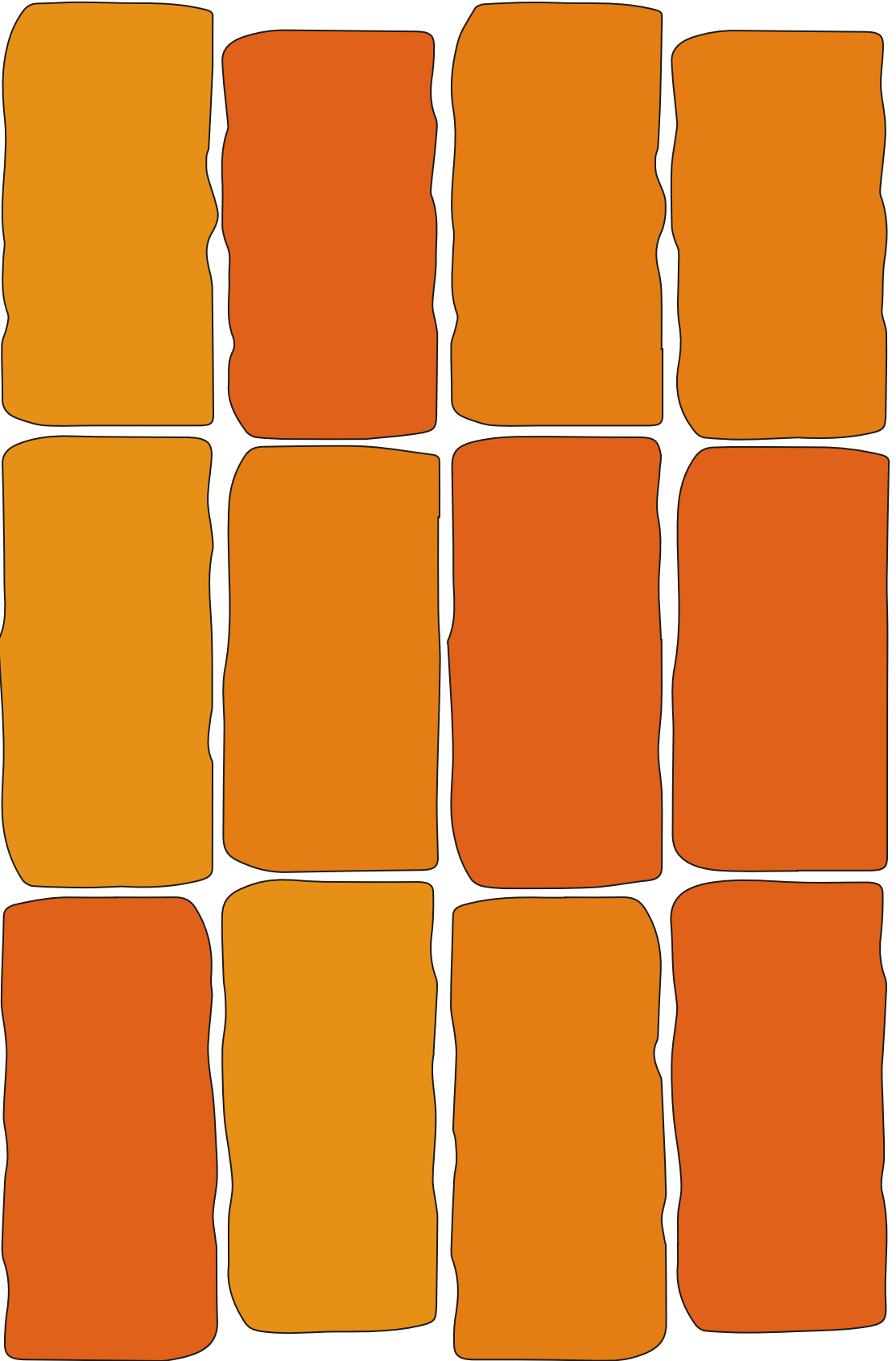
БОГ — ТВОЯ СИЛА!

Додаток 3

Пісня «Це я, це я будую спільноту»

Музична партитура пісні «Це я, це я будую спільноту». Партитура складається з п'яти рядків нот, з українськими підписами під ними. Над деякими нотами вказано акорди: C, G, F, C. Підписи під нотою вказують на номери рядків: 7, 13, 18, 23.

Це я, це я будую спільноту, це я, це я будую спільноту, це я, це я будую спільноту. Через гори, доли, через океан і дім усі краї, їй твоє спільноту. Ля-ля-ля. Через гори-доли, через океан, Ідім в усі краї й творім спільноти. Це ти, це ти... Це ми, це ми... Ісус, Ісус... Любов, любов... Це я, це ти, це ми, любов...

Це я, це я будую спільноту, (3)
Будую спільноту.

Приспів:

Ля-ля-ля.
Через гори-доли, через океан,
Ідім в усі краї й творім спільноти.

Це ти, це ти...

Це ми, це ми...

Ісус, Ісус...

Любов, любов...

Це я, це ти, це ми, любов...